

2021-24-0153-00035

Skrivelse af 22. januar 2021 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00061-20)

En kat var kommet til skade og havde pådraget sig et stort hornhindesår og læsioner af det ene forben, som medførte hævelse, sårdannelse og infektion i benet, i en grad så katten ikke kunne støtte på benet. Lidelsen havde stået på i mindst en uge. Katten blev ikke bragt til dyrlæge og fik ingen behandling.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan Rådet tiltræde dyrlægens vurderinger i forhold til lidelsernes varighed?

Svar ad 1:

Af dyrlægens udtalelse fremgår:

"Tåreflåd fra højre øje, udbredt hornhindesår centralt over pupillen, dækkende ca. 1/3 af øjets overflade. Hvidligt ødem i randen af såret. Karindvækst indtil den perifere sårrand.

At dømme efter karindvæksten har tilstanden stået på i minimum en uge.

Der er tale om en yderst smertefuld lidelse."

Sagens billedmateriale understøtter dyrlægens beskrivelse af, at katten havde et centralt beliggende hornhindesår med perifert ødem og karindvækst fra sklera til sårets perifere rand. Rådet finder på denne baggrund, at lidelsen havde en varighed på mindst en uge, hvilket er samme vurdering som dyrlægens.

Det fremgår videre af dyrlægens udtalelse:

"Højre forben hævet til dobbelt tykkelse på underarmen pga. dyb infektion. Hævelsen er meget fast, næsten brædt-hård.

Hårløst omr. på ca. 2x2 cm cranialt midt på underarmen, hvor der findes et ca. 0,5x0,5x0,3 cm (LxBxD) stort sår.

Der er tydelig granulationsvævsdannelse (arvæv) i sårrandene, og vævstab pga. nekrose.

Katten støtter ikke på benet.

Det vurderes, at denne tilstand har varet i minimum 2 uger.

Der er tale om en yderst smertefuld lidelse."

Sagens billedmateriale understøtter dyrlægens beskrivelse af, at katten havde et hævet forben, med sårdannelse og tydelig tegn på infektion.

Rådet kan ikke alene på baggrund af dyrlægens beskrivelse og sagens billedmateriale med sikkerhed vurdere, om lidelsen har en varighed på mere end 2 uger, men vil vurdere at læsionen er mindst en uge gammel.

Spørgsmål 2:

Burde katten efter Rådets vurdering på et langt tidligere tidspunkt have været bragt til dyrlægen og behandlet eller alternativt aflivet?

Svar ad 2:

Jævnfør svar ad 1, havde katten tydeligt erkendelige læsioner både i højre øjes hornhinde og på højre forben, som vurderes at have en varighed på mindst en uge. Katten tog, på grund af smerter i højre forben, ikke støtte på benet. Katten burde tidligere have været bragt til dyrlæge med henblik på undersøgelse og behandling eller aflivning.

Spørgsmål 3:

Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, anmoder jeg desuden Rådet om at besvare, hvorvidt en undladelse heraf efter Rådets vurdering udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3, nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3.

Svar ad 3:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovenstående til grund, finder Rådet, at katten, ved i mindst en uge at gå med et ubehandlet hornhindesår og med et hævet forben med sår og infektion, som medførte, at den ikke kunne støtte på benet, ikke er blevet behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet finder, at katten herved har været udsat for væsentlig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at katten har været udsat for mindst uforsvarlig behandling jf. dyreværnsloven §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 4:

Sagen giver ikke Rådet anledning til yderligere bemærkninger.

Afgørelse:

Påtalen blev opgivet, idet man ikke fandt, at tiltalte ville blive fundet skyldig.